

Baldvini Cabilliavi E Soc. Iesv Magdalena

Cabilliau, Baudouin

Antwerpen, 1625

Elegia X. Fides Magdalenam hortatur ad Spem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70461](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70461)

Quæ decus vt dotale sui transcripfit honoris,
 Permulcens tenerâ vulnera dura manu;
 Terna soror Solymis procul auolat, auolat oris,
 Et Superum pennâ remige carpit iter.
 Vt lux hæc oculis euauit admirantis;
 Magdala suspirans hæsit, & obstupuit:
 Attonitâque oculis latè æthera circumspexit,
 Et tandem molli gramine decubuit.
 Hic tremit, hic suspirat, hiatq; in vota, querelaq;
 Inque ærumno as labitur, heu! lacrymas.
 Multa gemit, & multa suo cum corde volutat,
 Versat & alternâ dona ter vna manu:
 Illacrymatq; super, vultumq; supinat Olympo,
 Rursus & immergit ora supina solo:
 Desurgitque toro, & reuoluta recumbit in herbas;
 Denuò surgit humo, denuò prona cadit.
 Quid faciat, nescit, tot fluctuat ebria curis:
 Cunctaque cum faciat, nil tamen ipsa facit.

ELEGIA X.

Fides MAGDALENAM hortatur ad Spem.

TRISTE vitens Solymas cyparissus inum-
 brat arenas,
 Incestatq; nigrum silua maligna nemus. (brâ,
 Hic gemit, exspiratq; graui rea Nympha sub vm-
 Et laxat querulis anxia frena modis:
 Fixa caput trûco; Scythicâ ceu rupe Prometheus,
 Cui rodit lacerum præpes adunca iecur.
 Ambustumque latus, telo que tricuspide fumans,
 Versat in herboso cespite semianimis.

Quam

Quã propè flãma repens imo proserpit Auerno
Ebullitque nigro feruidus amne latex!
Sollicitumque latus sæuos admordet ad ignes
Flamma procax: dirus serpit in ossa latex.
Oppetit, & sicco luctantur verba palato,
Imbricatorque trahit nubila mœsta dolor.
Astrigero ab folio Deus aspicit exspirantem,
Et leuat ærato libera colla iugo.
Ecce, repens Cælo fundi lux visa sereno:
Discutit auratum noctis opaca iubar.
Tum demum in niueã stetit obuia Diua coronã;
Cui nitidis oculis Iris amœna nitet:
Aurea cæruleo cui vibrat inauris elencho,
Sapphirusque sacris stellat in articulis:
Et stola fidereis perlucet amœna pyropis,
Ac radiat canis flaua corona comis.
Eloquio os dulci, dulci sua lumina risu
Temperat, & blandis annuit alma genis:
Hac quã progreditur, Superùm stipata cateruã;
Et comes ambrosio de pede fragrat odor.
Mens illi non dura, sed exorabile numen,
Et facili crudos aure bibit gemitus.
Lata spei placido si quem delibat ocello;
Mox leuat horrifico libera corda metu.
Aspice; Magdaleas simul attigit illa catenas,
Vincula ferratã dissilière manu.
Noxa vetus cadit, ira cadit, cadit ansa doloris,
Vt posuit sæuã Vindicis ira minas.
Quæ ferrum vt rupit anguinis textile nodis;
Cælitum suadet aurea sceptrã sequi.
Eia, quid incestã moribunda recumbis in vmbra?
Et violas viuo funere triste solum?

Me

Me duce sidereas noua subuehe vota per arces;
 Hæc via, securum curre salutis iter.
 Magna via it Cælo; magnis huc passibus itur;
 Et tua spes modico repit ad alta gradu?
 Aut potius dirâ te compede detinet Orcus;
 Vel timor ingenti pectora mole grauat?
 O vtinâ scelus hinc, hinc nobile pondus Amorê,
 Libra biceps iustis temperet aqua modis!
 Sit licet immensum scelus, & cor deprimat Orco;
 Vincet adhuc maior gratia grande nefas:
 Si modò concordî tibi fœdere iungat I E S V M
 Vna Fides, vnus pectus, & vnus Amor.
 Iunge manû: tibi dedo fidem, tibi sancio Numen:
 I, tenui radio quâ trahit, astra sequi.
 Antè tamen puro tua crimina dilue fletu,
 Quæ tibi mors piceis illinit atra notis.
 Vt Siloë Solymos illimis oberrat in agros,
 Feruidaquæ egelido temperat arua vado;
 Cur & non oculus fontis fluit instar in artus,
 Semustumquæ tepens frigerat vnda latus?
 Dixit, & vt digitum Siloës intendit ad amnem,
 Magdaleum ambrosio spargit odore caput:
 Libauitquæ sacrâ virgâ, spemquæ omine firmans,
 Sancit alternâ fœdera pacta manu.
 Ilicet ardentem gelidâ sibi temperat artus
 Magdalis, vt fidâ combibit aure Fidem.
 Iamquæ vigil vibrat illa, graui iam libera nexu,
 Emicat in superas ardua Dina plagas:
 Diffunditquæ pares gemino de lumine riuos;
 Quêis salit irriguis bina scatebra genis.
 Et Siloës lymphis oculo non parcior amnis;
 Magdalis vnde nefas delet, alitquæ decus.

Fortè

Fortè suburbanis si quis spatatus in hortis,
 Viderit has oculis ire viator aquas;
 Hic quæret : Gemino quâ manat in agmine
 fetus?
 An Siloë ad Siloen alter & alter eat?

ELEGIA XI.

Spes obuia MAGDALENAM solatur.

MAGDALA fulmineis latus vndique cincta
 sagittis,
 Vt satis incubuit cespitem gramineo:
 Ter conatur humo fessum sustollere corpus,
 Ter rursus viridi lapsa recumbit humo.
 Et tandem accumbit pacatæ accliuis oliuæ,
 Nescia quâ flectat languidulo latere.
 Nunc hac triste caput, nunc illac languida versat,
 Multa graui meditans pectore, multa gemens.
 Vidit (vti palmæ tum fortè sedebat in vmbra)
 Spes ægris animis non malè grata comes.
 Quæ simul ac mæsto tot legit in ore dolores,
 Impulit argutæ plectra diserta lyræ:
 Et sua vocali chely verba maritat & aures,
 Tinnula cui tremulum stammina crispat ebur.
 Quæque canit, resonis concors vox accinit antris,
 Argutantque pares æmula saxa sonos.
 Nympha quid infelix tantis ah vrere curis
 Saucia? Spes leni murmure blanda canit.
 Diuidiæ, ærumnæque, catenatiq̃ue dolores,
 Ac dolus, & mundi te labor asper habet?
 Ac fallit Cypriis te myrtus adultera tædis,
 Teque premunt diro feta pericla metu?

Fulmi-